

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Baldvini Cabilliavi E Soc. Iesv Magdalena

Cabilliau, Baudouin

Antwerpen, 1625

Elegia XI. Spes obuia Magdalenam solatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70461)

Fortè suburbanis si quis spatatus in hortis,
 Viderit has oculis ire viator aquas;
 Hic quæret : Gemino quâ manat in agmine
 fletus?
 An Siloë ad Siloen alter & alter eat?

ELEGIA XI.

Spes obuia MAGDALENAM solatur.

MAGDALA fulmineis latus vndique cincta
 sagittis,
 Ut satis incubuit cespitem gramineo:
 Ter conatur humo fessum sustollere corpus,
 Ter rursus viridi lapsa recumbit humo.
 Et tandem accumbit pacatæ accliuis oliuæ,
 Nescia quâ flectat languidulo latere.
 Nunc hac triste caput, nunc illac languida versat,
 Multa graui meditans pectore, multa gemens.
 Vidit (vti palmæ tum fortè sedebat in vmbra)
 Spes ægris animis non malè grata comes.
 Quæ simul ac mæsto tot legit in ore dolores,
 Impulit argutæ plectra diserta lyræ:
 Et sua vocali chely verba maritat & aures,
 Tinnula cui tremulum stamina crispat ebur.
 Quæque canit, resonis concors vox accinit antris,
 Argutantque pares æmula saxa sonos.
 Nympha quid infelix tantis ah vrere curis
 Saucia? Spes leni murmure blanda canit.
 Diuidiæ, ærumnæque, catenatiq̃ue dolores,
 Ac dolus, & mundi te labor asper habet?
 Ac fallit Cypriis te myrtus adultera tædis,
 Teque premunt diro feta pericla metu?

Fulmi-

Fulmineisq̄ue minax terror circumuolat alis,
 Et laniant tenerum flammea tela sinum?
 Mitte graues luctus, tot & excure Numinis iras:
 Qui tibi vindicias asserat, auctor erit.
 Ille tuos oculos oculo propiore serenans,
 Dexteriore tuum iam pede radet iter.
 Ille Ariadnæ ducet compendia fili,
 Ille trahet sparsis stamina longa comis.
 Quà trahet, i, sequitor duce crine per auia mundi:
 Te labyrinthis eruet ille dolis.
 Et mundi leget exuuias, Superùmque superbis
 Postibus affiget, hoc duce, victor Amor.

ELEGIA XII.

*Amor diuinus se MAGDALE-
 NAE insinuat.*

MAGDALIS vt dextrâ bibit aure tot omni-
 na Diuûm,
 Tandem ærumnosum sustulit alta caput:
 Suspiransq̄ue residit, & omnia lustrat in orbem;
 Defigitq̄ue oculos palmifero nemore.
 Vda suauè liquens pertentant gaudia pectus,
 Exsultimq̄ue fibræ corde micante vibrant.
 Ast iterùm dextram quid nescio tinnit ad aurem,
 En blandus tacitâ voce susurrat Amor:
 Mitte metus, cura s̄que graues, & Vindicis iras;
 Irrita qui Diuûm fulmina vincat, erit.
 Ille nouam fundet medicata per oscula vitam,
 Quem claudis gremio Magdala pænè tuo.
 Ille potens franget, pacali cinctus oliuâ,
 Vltros gladios, fulmineasq̄ue faces.

Ille,